

женъ въ едно писмо на Джорджича; единъ преписъ отъ това писмо, още неиздаденъ, има у г. Дринова. Латинскитѣ и грѣцкитѣ разкази за войводата Михаилъ вж. у Papiu Jlarianu, Tesaurlulu I. (Walter 1599, Bisselius 1675, de Thou 1614; хроника въ стихове на гърка Ставрину, 1601). Ср. Tomek, Bouře sedmihradské, Čas čes. musea 1854. Миятовичъ, Шта је желео и радио српски народ у XVII веку. Годишњица Николе Чупича I, 1877, 80 и сл. Раичъ, Историја на сѣрбитѣ IV, 58 смѣсилъ Баба-Новакъ съ Новакъ Дебеличъ, герой отъ народнитѣ пѣсни, познати и на Дерншвамъ (1553).

⁴⁸ Венециянецътъ Соранцо (вж. Макушевъ op. cit.).

⁴⁹ Соловьевъ, Историја Россіи XIV, стр. 27, 55, 57.

⁵⁰ Много неиздадени документи за мисиитѣ на Парчевича и за исторіята на Чипровци се пазятъ въ виенската, венецианската и римската архиви, а сжщо и между фамилиитѣ книжа на графоветѣ Пеячевичи. Тѣ ми станаха достѣпни благодарение на любезността на графъ Юлианъ Пеячевичъ, който усърдно работи надъ исторіята на своя родъ. Ср. сжщо Nicolai Smitt (e Soc. Jesu), Imperatores Ottomanici. Tugnaviae 1760, II, 42 и сл. За пребиваването на Парчевича въ Венеция въ 1673 г. ср. сжщо Макушевъ, Восточный вопросъ въ XVI и XVII в. в. Слав. сборникъ III.

⁵¹ Къмъ тѣхъ принадлежатъ *Кръстъ* (Христофоръ) *Пейкичъ* отъ Чипровци, настоятелъ на манастира въ Чанадъ (Маджарско), който е издалъ между другото и едно съчинение за разликата между католишката и православната църкви (Венеция 1716) и едно разсжждение на латински езикъ противъ корана (Тугнац 1717). Ср. Шафарикъ, Gesch. der südslav. Lit. II, 52, 219, III, 133. Езуитътъ *Яковъ Пеячевичъ* († 1738), професоръ въ Загребъ и на други мѣста, е напечаталъ латинска географія (Загребъ 1714, Ср. Schwandtner III), въ която сол амоге описва Балканския полуостровъ. Много богословски книги и съчинения подъ заглавие „Historia Serviae“ (Kalocae 1799) написалъ Матей *Фр. Ксав. Пеячевичъ* (род. 1707, † 1781), професоръ, а следъ унищожаването на езуитския орденъ, чийто членъ билъ, абатъ въ Петроварадинъ.

⁵² Подробности у Kanitz, Donau Bulgarien I, 247, 59.

⁵³ Czoernig, Oest. Ethnographie I, 73, III, 143.

⁵⁴ Единъ катехизисъ на тѣхно наречие е обнародвалъ Миклошичъ, Вж. гл. III, забележ. 25.

⁵⁵ К. и Д. Миладинови, Бълг. нар. пѣсни, стр. 328.

⁵⁶ Захариевъ, стр. 41 и сл.